

Czwartek, 2 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0064

Wspólna polityka handlowa UE w kontekście wymogów dotyczących ochrony dzikiej fauny i flory

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wspólnej polityki handlowej UE w kontekście wymogów dotyczących ochrony dzikiej natury (2016/2054(INI))

(2018/C 263/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 191 i 207,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21 ust. 2,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając złożoną przez UE propozycję tekstu rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP), w szczególności jego art. 10–16,
- uwzględniając dokument przyjęty w wyniku szczytu ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju z 2015 r.: „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”, w szczególności jego pkt 9 i 33 oraz cel nr 15,
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XX lit. a) i g),
- uwzględniając plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą z 2016 r. (COM(2016)0087) (zwany dalej „planem działania”),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽¹⁾ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 69/314 w sprawie walki z nielegalnym handlem dziką fauną i florą oraz rezolucję Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska nr 1/3 w sprawie zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą,
- uwzględniając wyniki 17. konferencji stron CITES w Johannesburgu,
- uwzględniając wyniki konferencji dotyczącej nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami, która odbyła się w lutym 2014 r. w Londynie, oraz przegląd postępów przeprowadzony w Kasane w marcu 2015 r.,
- uwzględniając rezultaty Światowego Kongresu Ochrony Przyrody (World Conservation Congress) zorganizowanego w 2016 r. na Hawajach przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej,
- uwzględniając Globalny Program na rzecz Dzikiej Przyrody (Global Wildlife Programme – GWP) Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska ustanowionego przez Bank Światowy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

- uwzględniając raport Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) z 2016 r. w sprawie przestępstw przeciwko dzikiej faunie i florze na świecie,
 - uwzględniając deklarację Rady Współpracy Celnej Światowej Organizacji Celnej (WCO) z czerwca 2014 r. w sprawie nielegalnego handlu dziką fauną i florą,
 - uwzględniając deklarację wydaną w pałacu Buckingham (w Londynie) przez grupę zadaniową ds. transportu organizacji „United for Wildlife” (zwaną dalej „deklaracją z pałacu Buckingham”),
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0012/2017),
- A. mając na uwadze, że świat stoi w obliczu bezprecedensowego wzrostu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, a jednocześnie nieprzerwane nielegalne i niezrównoważone pozyskiwanie i wprowadzanie do obrotu fauny i flory świata prowadzi do kryzysów biologicznych;
- B. mając na uwadze, że niekontrolowane i nadmierne wykorzystywanie gatunków dzikiej fauny i flory stanowi drugie najpoważniejsze zagrożenie dla ich przetrwania w naturze, zaraz po niszczeniu ich siedlisk;
- C. mając na uwadze, że według szacunków nielegalny handel dziką fauną i florą jest czwartą pod względem opłacalności działalnością przestępczą, a szacowane obroty wynoszą nawet 20 mld EUR;
- D. mając na uwadze, że ostatnio obserwowane tendencje wskazują na rosnący udział wielkich zorganizowanych sieci przestępczych korzystających z coraz bardziej wyrafinowanych metod;
- E. mając na uwadze, że nielegalny handel dziką fauną i florą przyczynia się do eskalacji konfliktów, a siatki terrorystyczne podejrzewa się o pozyskiwanie finansowania między innymi z nielegalnego handlu dziką fauną i florą, który generuje znaczne zyski;
- F. mając na uwadze, że powiązane problemy z korupcją i słabymi strukturami zarządzania dodatkowo pogłębiają istniejące luki w ramach dotyczących handlu dziką fauną i florą;
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska stanowi obecnie rynek docelowy dla tych gatunków, węzeł tranzytowy dla innych regionów, a zarazem miejsce pochodzenia niektórych gatunków znajdujących się w nielegalnym obrocie;
- H. mając na uwadze, że w celu zwalczania podstawowych przyczyn nielegalnego handlu dziką fauną i florą niezbędne jest dopilnowanie, by społeczności wiejskie w krajach pochodzenia były zaangażowane w ochronę dzikiej fauny i flory i czerpały z niej korzyści;
- I. mając na uwadze, że cyberprzestępczość związana z dziką przyrodą stwarza poważne niebezpieczeństwo dla zagrożonych dzikich gatunków, w tym słońi, nosorożców, łuskowców, gadów, płazów, ptaków i żyraf;
- J. mając na uwadze, że polityka handlowa, której towarzyszyć będzie współpraca na rzecz rozwoju, może stanowić ogromną siłę napędową wzrostu gospodarczego w krajach rozwijających się;
- K. mając na uwadze, że wzrost nielegalnego handlu licznymi gatunkami flory i fauny skutkuje utratą bioróżnorodności oraz niszczeniem ekosystemów wobec zwiększającej się liczby gatunków szczególnie narażonych, a nawet wymarłych;
- L. mając na uwadze, że zrównoważony handel dziką fauną i florą może mieć kluczowe znaczenie dla niektórych zmarginalizowanych społeczności, które są zależne od ram prawnych chroniących lokalne zasoby i przyczyniających się do ograniczania ubóstwa;

Tendencje, zasady i uwagi natury ogólnej

1. zauważa z poważnym zaniepokojeniem, że nastąpił ostatnio wzrost nielegalnego handlu dziką fauną i florą oraz przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie, który – o ile nie zostanie powstrzymany i odwrócony – grozi poważnymi i trwałymi konsekwencjami dla zachowania bioróżnorodności oraz zrównoważenia środowiskowego;

Czwartek, 2 marca 2017 r.

2. zauważa, że UE, jako sygnatariusz licznych światowych konwencji mających na celu ochronę środowiska, ma prawny obowiązek zagwarantować przyczynianie się jej polityki i zawieranych przez nią traktatów międzynarodowych do osiągnięcia tego celu;
3. wyraża przekonanie, że intensyfikacja rozwoju gospodarczego wynikająca z integracji z rynkami światowymi oraz wykorzystywanie zasobów naturalnych dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego nie wykluczają się wzajemnie, ale należy je raczej postrzegać jako czynniki, które się wzajemnie wzmacniają;
4. w związku z tym zdecydowanie popiera takie podejście do kwestii dotyczących dzikiej przyrody, które nie tylko wspiera cele w zakresie ochrony środowiska ustanowione przez UE oraz jej partnerów handlowych, ale także umożliwia stworzenie ram dla zrównoważonego i legalnego handlu, zwiększających pozytywny wpływ polityki handlowej na zrównoważony rozwój;
5. podkreśla z zaniepokojeniem, że UE, obok USA, nadal jest jednym z ważnych rynków docelowych oraz szlaków tranzytu nielegalnych produktów z dzikiej fauny lub flory;
6. z zadowoleniem przyjmuje plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, ponieważ będzie on odgrywać decydującą rolę w zwalczaniu niepokojąco wzrastającego wysoce dochodowego nielegalnego handlu dziką fauną i florą, destabilizującego gospodarki i społeczności, których byt zależy od dzikiej fauny i flory, oraz zagrażającego pokojowi i bezpieczeństwu słabych regionów na terytoriach partnerów handlowych UE przez utrwalanie szlaków nielegalnego handlu;
7. wyraża przekonanie, że tylko zintegrowane podejście do przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie może ostatecznie okazać się skuteczne w ograniczaniu i eliminacji nielegalnego handlu oraz że UE musi przewodzić działaniom nie tylko dotyczącym podaży, w tym kwestii związanych z rozwojem w państwach trzecich, lecz również popytu na nielegalne produkty na rynkach krajowych, w tym na platformach internetowych;

Institucje międzynarodowe i rządy

8. przypomina, że na mocy przepisów WTO państwa mogą wprowadzać odstępstwa od ogólnych zasad GATT określonych w art. XX lit. g) w celu regulowania wyczerpywalnych zasobów naturalnych i w art. XX lit. a) w celu ochrony moralności publicznej; zauważa, że Organ Apelacyjny WTO przyjął szeroką interpretację pojęcia „wyczerpywalne zasoby naturalne”, by objąć nim gatunki organizmów żywych, które mogą być narażone na wyginięcie, oraz że orzecznictwo WTO wyraźnie podkreśla, iż włączenie gatunków do załączników do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) świadczy o ich wyczerpywalnym charakterze; zauważa również, że Organ Apelacyjny WTO przyjął szeroką interpretację pojęcia „moralność publiczna” w celu uwzględnienia kwestii dotyczących zapobiegania okrucieństwu wobec zwierząt;
9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE podejmowane w ramach WTO w celu ograniczenia szkodliwych dotacji dla rybołówstwa, które mogą podważać zrównoważone zarządzanie rybołówstwem oraz zagrażać ochronie takich gatunków jak żółwie, rekiny, ptactwo wodne i ssaki morskie;
10. potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie w realizację oenztetowskich celów zrównoważonego rozwoju oraz w zagwarantowanie skutecznej realizacji celu nr 15, który zawiera zobowiązanie do zaprzestania kłusownictwa i nielegalnego handlu chronionymi gatunkami flory i fauny, a także w zwalczanie zarówno podaży, jak i popytu w odniesieniu do przemycań towarów;
11. z zadowoleniem przyjmuje bieżącą działalność Międzynarodowego Konsorcjum ds. Zwalczania Przestępstw przeciwko Dzikiej Faunie i Florze – inicjatywy obejmującej CITES, Interpol, UNODC, Bank Światowy oraz WCO;

Cło i handel elektroniczny

12. z zadowoleniem przyjmuje również projekt INAMA Światowej Organizacji Celnej mający na celu zwiększenie zdolności organów celnych do poprawy budowania zdolności w celu zwalczania przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie; wzywa do większego udziału organów celnych w operacjach ścigania nielegalnego handlu dziką fauną i florą oraz do zwiększenia działań uświadamiających w celu poprawy wyszkolenia i funkcjonowania organów celnych;

Czwartek, 2 marca 2017 r.

13. uważa, że przestępstwa internetowe przeciwko dzikiej przyrodzie stwarzają poważne ryzyko dla zagrożonych zwierząt, w tym słoń, nosorożców, płazów, gadów i ptaków, oraz że rządy, przedsiębiorstwa i organizacje pozarządowe powinny podjąć współpracę na rzecz walki z tymi przestępstwami;

14. uważa, że należy bardziej podkreślić wymiar celny planu działania Unii Europejskiej w odniesieniu do zarówno współpracy z krajami partnerskimi, jak i lepszego i skuteczniejszego wdrażania w Unii; oczekuje w związku z tym na przegląd wdrożenia i egzekwowania obowiązujących ram prawnych UE, który ma zostać przeprowadzony przez Komisję w 2016 r., i domaga się, aby zawierał on ocenę procedur celnych;

15. wzywa Komisję do zbadania, do jakiego stopnia prawodawstwo UE dotyczące handlu dziką fauną i florą jest jednolicie stosowane w różnych państwach członkowskich przez funkcjonariuszy celnych odpowiadających za kontrole;

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pracy nad wymianą informacji oraz budowaniem zdolności, w tym poprzez specjalne szkolenia dla funkcjonariuszy celnych;

Rola sektora prywatnego i organizacji pozarządowych

17. podkreśla znaczenie zapewnienia udziału sektora prywatnego w zwalczaniu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, co obejmuje zaangażowanie rynków internetowych i mediów społecznościowych;

18. z zadowoleniem przyjmuje możliwe do zrealizowania rozwiązania, które – po włączeniu do istniejących systemów zarządzania łańcuchem dostaw i handlem – umożliwią sektorowi prywatnemu odgrywanie roli prawdziwego partnera dla rządów i organów międzynarodowych w zapewnianiu odpowiedzialnego zarządzania globalnymi łańcuchami dostaw; podkreśla jednak, że wspólna polityka handlowa powinna propagować **wiążące** standardy społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, zapewniając sektorowi prywatnemu wytyczne i wsparcie w zakresie działań odpowiedzialnych społecznie; uważa, że te standardy społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw mają szczególne znaczenie w sieciach transportu;

19. z zadowoleniem przyjmuje pojawiające się strategie „zero tolerancji” oparte na współpracy między ekspertami w zakresie handlu dziką fauną i florą a przedsiębiorstwami logistycznymi; uważa, że Komisja powinna zastanowić się, w jaki sposób można najlepiej dopilnować, aby odpowiednie ramy prawne skuteczniej przeciwdziałały zagrożeniom związanym z handlem elektronicznym oraz reklamą handlową w internecie i poza internetem;

20. z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką organizacje pozarządowe i społeczeństwo obywatelskie odgrywają nie tylko w walce z nielegalnym handlem dziką fauną i florą, w tym przez prowadzenie działań uświadamiających, oraz w ograniczaniu popytu zarówno na terenie UE, jak i w państwach trzecich, z których ta dzika fauna i flora pochodzi, ale również w ramach krajowych grup doradczych przewidzianych w umowach o wolnym handlu UE, aby monitorować wdrażanie przepisów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju;

21. z zadowoleniem przyjmuje deklarację z pałacu Buckingham, wydaną w marcu 2016 r. przez grupę zadaniową ds. transportu działającą w ramach organizacji United for Wildlife, mającą na celu zaangażowanie podmiotów sektora prywatnego w eliminowanie słabych punktów sektora transportu i procedur celnych, które są wykorzystywane przez handlarzy, a także usprawnienie wymiany informacji w całym globalnym łańcuchu dostaw oraz na wszystkich szlakach handlowych;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z organizacjami pozarządowymi w celu ograniczania nielegalnego handlu, zmiany zachowań konsumentów oraz zmniejszenia popytu na nielegalne produkty z dzikiej fauny lub flory, za pośrednictwem kampanii mających na celu uwrażliwienie na kwestie związane z wyzwaniem, jakim jest zwalczanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą, w szczególności w krajach, w których ten popyt jest wyższy;

Unijne ramy prawne i umowy handlowe

23. uważa, że w istniejących krajowych ramach prawnych głównym wyzwaniem i priorytetem dla państw członkowskich UE na tym etapie jest wdrożenie obowiązujących przepisów; uznaje jednak, że należy przeanalizować dodatkowe przepisy uwzględniające zasady obowiązujące w innych państwach, aby zakazać udostępniania i wprowadzania do obrotu, transportowania i nabywania dzikiej fauny i flory nielegalnie pozyskanej lub sprzedawanej w państwach

Czwartek, 2 marca 2017 r.

trzech, zgodnie z ramami prawnymi danego kraju; uważa, że obecne ramy prawne również powinny zostać przeanalizowane, aby lepiej uwzględniały ryzyko powiązane z handlem elektronicznym;

24. wspiera podejście, zgodnie z którym w planowanych umowach handlowych UE uwzględniane są przepisy ukierunkowane na eliminowanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą;

25. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie włączenia do TTIP rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju złożony w ramach jej nieustającego zaangażowania na rzecz zapewnienia zrównoważonego rozwoju; zauważa, że USA dążyły w swoich umowach handlowych do negocjowania standardów obejmujących handel dziką fauną i florą, w tym przez ograniczanie dotacji na rybołówstwo; podkreśla, że we wszystkich przyszłych umowach UE o wolnym handlu, w rozdziałach dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, należy negocjować rzetelne przepisy w sprawie ochrony dzikiej fauny i flory, w tym przepisy i zobowiązania mające na celu właściwe wdrożenie uzgodnionych wielostronnych umów środowiskowych;

26. z zadowoleniem przyjmuje bardziej ambitne podejście UE do ochrony dzikiej fauny i flory odzwierciedlone w rozdziale dotyczącym handlu i zrównoważonego rozwoju umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem, który obejmuje nie tylko zobowiązania do właściwego wdrożenia i egzekwowania wielostronnych umów środowiskowych, takich jak CITES, Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD) i Międzynarodowa konwencja o uregulowaniu połowów wielorybów (ICRW), ale także przepisy dotyczące budowania zdolności w zakresie handlu, wymiany informacji oraz podnoszenia świadomości, oraz wzywa UE i państwa członkowskie do zagwarantowania właściwego wdrożenia tych zobowiązań i przepisów; uważa, że te zobowiązania powinny być możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej, aby zapewnić skuteczne i stałe przestrzeganie przepisów, w tym poprzez przewidzenie odpowiedniej roli dla organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

27. popiera podejście nakreślone w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich” polegające na włączaniu przepisów antykorupcyjnych do przyszłych umów handlowych, biorąc pod uwagę znaną rolę korupcji w ułatwianiu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, jak również zobowiązanie UE do prowadzenia polityki handlowej umożliwiającej zrównoważony rozwój, przyczyniającej się do osiągnięcia celów ogólnoswiatowych uzgodnionych w ramach programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;

Zalecenia

28. popiera takie podejście do polityki handlowej UE, które nie tylko priorytetowo traktuje kwestię walki z nielegalnym handlem dziką fauną i florą, ale obejmuje również włączanie do wszystkich przyszłych umów postanowień mających na celu jego ograniczenie i ostateczną eliminację, a także stosowanie solidnych i skutecznych środków uzupełniających, w szczególności w zakresie szkolenia, działań zapobiegawczych oraz stosowania sankcji w dziedzinie gospodarki leśnej, zdrowia i cel;

29. podkreśla, że żaden element polityki handlowej UE nie powinien powstrzymywać UE ani jej partnerów handlowych od podejmowania decyzji, które są konieczne do ochrony dzikiej przyrody i zasobów naturalnych, o ile środki te pozostają sposobem na osiągnięcie uzasadnionych celów polityki publicznej i nie stanowią arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji;

30. uważa, że nie ma uniwersalnego rozwiązania dla przetrwania dzikiej przyrody na świecie i zwalczania nielegalnego handlu; przypomina w tym kontekście o konieczności zapewnienia pełnej elastyczności i wymiany informacji, danych i najlepszych praktyk w celu ułatwienia dialogu z myślą o zacieśnieniu współpracy, mając na uwadze transgraniczny charakter tego rodzaju naruszeń;

31. zaleca, aby państwa członkowskie UE rozważyły rozwiązania polityczne pozwalające na usunięcie wszystkich pozostałych luk prawnych, które mogą prowadzić do wprowadzania do legalnego obrotu nielegalnie pozyskanych dzikich zwierząt i roślin oraz produktów z dzikiej fauny lub flory; ponadto w tym kontekście zaleca przeprowadzanie rygorystycznych kontroli, a także skuteczne wykorzystywanie istniejących zasobów i struktur w dążeniu do osiągnięcia tego celu;

32. apeluje do UE i jej państw członkowskich o rozpatrzenie ewentualnego wprowadzenia na szczeblu europejskim zakazu handlu kością słoniową, w tym „przedkonwencyjną” kością słoniową, jej wywozu lub ponownego wywozu na i poza terytorium UE, zgodnie z prawem WTO;

Czwartek, 2 marca 2017 r.

33. domaga się, by przeznaczono wystarczające środki na politykę i działania służące osiągnięciu unijnych celów w zakresie zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą, co obejmuje środki dla państw trzecich przeznaczone na budowanie zdolności, w szczególności w odniesieniu do procedur celnych, organów celnych, przejrzystości i dobrego zarządzania;

34. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dalszą współpracę ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami w celu zapewnienia zintegrowanego podejścia, które jest ukierunkowane nie tylko na źródła nielegalnej dzikiej fauny i flory oraz produktów z dzikiej fauny lub flory, ale również na ograniczanie popytu oraz podnoszenie świadomości na rynkach, na których występuje popyt;

35. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o wzmożenie działań gwarantujących przerwanie działalności, eliminowanie i ściganie nielegalnych sieci i organizacji przestępczych zaangażowanych w nielegalny handel dziką fauną i florą oraz o to, by państwa członkowskie zapewniły proporcjonalność i odstraszący charakter kar i wyroków przewidzianych za przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie, a także, w stosownych przypadkach, ich zgodność z zobowiązaniami określonymi w Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej;

36. wzywa UE do zbadania, w zakresie objętym ramami WTO, jak światowe systemy handlu i ochrony środowiska mogą lepiej wspierać się nawzajem, zwłaszcza w kontekście prowadzonych prac nad wzmocnieniem spójności między WTO a wielostronnymi umowami środowiskowymi, a także w świetle umowy o ułatwieniach w handlu;

37. uważa, że należy zbadać dodatkowe możliwości współpracy między WTO a CITES, zwłaszcza pod względem zapewniania urzędnikom z krajów rozwijających się pomocy technicznej oraz w zakresie budowania ich zdolności w odniesieniu do kwestii handlowych i środowiskowych; zwraca się do Komisji o dalszą analizę tej kwestii w ramach debat prowadzonych w następstwie konferencji ministerialnej w Nairobi oraz w odniesieniu do zagadnień, które będą rozpatrywane podczas kolejnej konferencji ministerialnej w Buenos Aires w 2017 r.;

o

o o

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, CITES, Biuru Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości, WCO, WTO i Interpolowi.
